

OBSAH:

I. Z náboženských poměrů v Čechách v 17. století.

1.

První vyhnání českých evangelíků str. 5. Katolická strana v Čechách a její cíle str. 5. Vládní politika v Čechách po bitvě bělohorské str. 6. Význam protireformace pro národ český str. 6. Odpor proti katolické víře str. 6. Lid poddaný neměl právo na emigraci str. 7. Lid poddaný a evangel. náboženství str. 7. Utíkání lidu poddaného před reform. komisí str. 7. Obyvatelstvo prchá z Lysé 1626 str. 8. Utíkání do měst pražských a nařízení z r. 1626 str. 8. Utíkání do ciziny str. 8. Český tisk z r. 1625 str. 9. Občasné utíkání str. 9. Česká osada v Neu-Salzu str. 9. Evangel. oddavky a pohřby str. 10. Případy toho druhu str. 10. Cíl utíkání str. 11. Počet uprchlých z Rychnovska r. 1650 str. 11. Patent z r. 1639 str. 11. Exulanti a cizina str. 12. Kurfiršt saský Jan Jiří str. 12. V Sasku přijímali jen luterské exulanty str. 12. Osazení opuštěných gruntů str. 13. Vzpoury lidu poddaného str. 13. Patent vybízející k povstání str. 14. Ztýrání pána Jestřibského str. 16. Zoufalost lidu poddaného str. 16. Missionáři — jesuiti str. 16. Smrt jesuity Burnatia str. 17. Způsob jednání jesuitů str. 17. Obnovené zřízení zemské z r. 1627 str. 17. Lužice v zapsání kurfirsta saského str. 18. Právo protekční tamtéž str. 18. Spoléhání exulantů na Švédy str. 18. Valaši na Moravě str. 19. Mír vestfálský a jeho význam pro Čechy str. 19.

2.

Karamuel z Lobkovic a arcibiskup hrabě Harrach str. 20. Patent z r. 1650 str. 20. Patenty kurfirsta saského z r. 1650 a 1651 str. 21. Český sněm a protireformace str. 21. Sněm moravský str. 21. Karamuelovo dobré zdání z r. 1651 str. 22. Schválené návrhy místodržících

z r. 1651 str. 23. Český sněm v r. 1652 str. 23. Utíkání další do ciziny str. 23. Sněmy moravské v r. 1652 a 1658 str. 58. Jakost uprchlíků str. 24. Purkrabí z Chvaletic str. 25. Jiří Holík str. 25. Tajní evangelíci po r. 1654 str. 25. Evangelíci na panství Vožickém str. 25. Artikule pro sedláky z r. 1650 a jiné prostředky protireformační str. 26. Řádění mezi přívrženci evangel. víry str. 26. Ženy a protireformace str. 27. Ženy na Náchodsku str. 28. Ženy katoličky str. 28. Tajné schůze evangelíků str. 28. Luterský jejich ráz str. 29. Osamělé mlýny str. 29. Duchovní v schůzkách příslušující str. 29. Schůzky v Praze str. 30. Schůzky ve vinicích a nastupování proti nim str. 30. Kašpar Motěšický str. 31. Lajkové-predikanti str. 31. 31. Reyl čili Nikasius str. 31. Bratři-soudcové v „Jednotě“ a oživení tohoto zařízení str. 33. Návštěvy exulantů v Čechách str. 33. Jednotliví „kacíři“ v Čechách str. 33. Mlynář Štěpán z Vatin str. 34. Matěj Procházka z Uhřetěv str. 35. Konvertit Ondřej Fromm str. 36. Vliv náboženských evanj. knih str. 36. Zákaz těchto knih z r. 1652 str. 37. Pátrání po knihách a jich skrývání str. 37. Znamení, po nichž bylo lze „kacíře“ poznati str. 39. Katolická zpověď a zpovědní cedule str. 39. Pěstování pokrytství str. 40. Biřmování str. 40. Missionáři-jessuiti str. 40. Selská bouře v r. 1680 str. 41. Blouznivství str. 42.

II. Z náboženských poměrů v Čechách v 18. století.

1.

Protestanté ve Slezsku str. 43. Slezsko a mír vestfálský str. 43. Přimluvčí za Slezsko str. 44. Švédsko a Slezsko str. 44. Spener pro Slezsko str. 45. I ze Slezska utíkání evangelíků str. 45. Nieder-Wiesa str. 46. Císař Josef I. str. 46. Karel XII., král švédský ve Slezsku str. 46. Altrandštedská konvence (1707) a exekuční recess (1709) str. 47. Zřízení církve v Těšíně str. 47. Spoléhání na Švédsko v Čechách str. 48. Otázky exulantské z r. 1673 str. 48. Petice českých evangelíků ku Karlu XII. (1707) str. 48. „Kacířství“ ve Sloupnici str. 49. Doufání ve „Švédovi“ na Moravě str. 50. „Probuzení“ v Čechách na počátku 18. století str. 51. Evangelíci z Čech a Moravy do Slezska str. 51. Hnutí pietistické str. 52.

2.

Karakteristika pietismu str. 52. Druhy pietismu str. 55. Pietismus ochranovský str. 55. Nepřátelé pietismu str. 56. Pietismus v Těšíně str. 56. Putování evangelíků do Těšína str. 57. Prodávání evangelických knih v Těšíně str. 57. Půda pro pietismus z Těšína přenášený v Čechách připravena str. 57. Výstřelky pietismu i v Čechách rostly str. 58. Význačný ráz českého „probuzení“ str. 58.

3.

Karel VI. a protestantství v Čechách str. 59. Spor duchovní a světské moci za Karla VI. str. 60. Bujení „kacířství“ v Čechách str. 60. Nařízení proti protestantismu str. 61. „Potaz“ z r. 1719 str. 61. Reskript z r. 1725 str. 63. Jednotliví „kacíři“ v této době str. 64. Mart. Kopecný str. 65. Predikanti str. 66. Emissaři str. 66. Jednotliví emissaři, zejména Hollarik str. 66. Boj další proti „haeretické“ knize str. 67. Klatba na ni str. 68. Prohlídky domovní str. 68. Pálení knih str. 69. Knihy u jednotlivých „kacířů“ str. 69. Jiří Urban ze Žďárku str. 70. Tomáš Svoboda a jeho poprava str. 70. Koniáš str. 71. Exulantská literatura a Václ. Kleych str. 71.

4.

Spojení Ochranova s tajnými evanjelíky v Čechách a na Moravě str. 72. Probuzení na Litomyšlsku a Lanškrounsku str. 72. Krist. David a jeho cesty str. 73. Zinzendorf a cesty Davidovy str. 73. Cesta Dav. Nitschmanna a Jiř. Böhnische (1727) str. 75. Krist. David v Čechách str. 75. Melich. Nitschmann a Jiř. Schmidt v Čechách str. 77. Jejich věznění a smrt Nitschmannova str. 77. Zinzendorfova intervence v prospěch vězňů str. 78. Další spojení s Ochranovem str. 78. Emigranti ze Sas do Čech str. 78. Přituzení pronásledování tamnějších tajných evanjelíků str. 78. Další prcháni do ciziny str. 79. Prcháni z Velk. Vrbky na Moravě str. 79. Prcháni z Čech str. 80. Mezi místy v Sasku, kam exulanti šli, Velký Hennersdorf a Gerlachsheim str. 81. Prostředky proti prcháni str. 82. Ještě jednou reskript z r. 1725 str. 82. Honby na prchající a nakládání s chycenými str. 82. Církevní pokání „obrácených“ str. 83. Pozdrav „Pochválen buď atd.“ str. 84. Nenávist proti katolictví str. 84.

5.

Úspěchy protireformace str. 84. Dopisy, kteréž to ilustrují str. 85. Stesky exulantů str. 86. Různé druhy českých exulantů str. 87.

III. Česká církev ve Velkém Hennersdorfu.

1.

Velký Hennersdorf a baronka Jindřiška Žofie str. 91. První Češi ve V. Hennersdorfu a založení tamnější české církve r. 1724 str. 92. Češi přišli z Gerlachsheimu str. 93. Tamnější první česká osada str. 94. Exulant Jiří Němec str. 95. „Bier-Zug“ v Gerlachsheimu str. 96. Podmínky, za kterých Češi z Gerlachsheimu v Hennersdorfu přijati str. 96. Vyznání Čechů str. 97. Povolání „katechety“ str. 97, Jan Liberda a jeho mládí str. 98. Jeho povolání do Těšína na školu a útěk odtud str. 99. Povolání Liberdy do V. Hennersdorfu str. 99. Vokace Liber-

dova str. 100. Jeho příjmy str. 102. Potvrzení Liberdovo za českého kazatele v Hennersd. str. 103. Jeho nastoupení úřadu a ordinace str. 103. „Česká konference“ str. 104. Liberdova instrukce str. 105. Česká modlitba v Hennersdorfu str. 108. „Klíč“ Liberdův str. 109. Liberdovo „Pravidlo nejsvět. víry“ str. 111. Náboženský ráz české osady v Hennersdorfu str. 112. Péče pí. z Gersdorfu o české exulanty str. 112. Konference duchovních, Češi a Liberda str. 113. České děti do německé školy str. 114. Řád českých služeb Božích str. 115. Liberdovo působení mezi Čechy, zejména jeho kazatelská činnost str. 118. Čilý náboženský ruch v Hennersdorfu str. 120. Přitažlivost Liberdova na Čechy mimo Hennersdorf str. 121. Žitava str. 122. Gebhardsdorf str. 123. Liberda a Čechy str. 124.

2.

Liberdovy vlastnosti str. 125. Liberda a Ochranov str. 126. Rozmíšky mezi Čechy a vrchností v Hennersdorfu str. 126. Češi a luterský ráz služeb Božích str. 126. Stanovisko Liberdovo v tom ohledu str. 127. Hmotný stav exulantů v Hennersdorfu str. 128. Chodění exulantů do Čech str. 129. Poddanská přísaha Čechů v Hennersdorfu str. 130. M. Vaněk v Hennersdorfu str. 131. Soukromá shromáždění tamtéž str. 131. Katechisace Liberdovy str. 132. Vysvětlování Písma sv. Liberdou str. 132. Vznik sporů v Hennersdorfu v r. 1730 a jejich průběh str. 133. Stanovisko vrchnosti str. 135. Konference duchovních o nepokojích a Liberda str. 135. Ukončení české bouřky r. 1730 str. 137. Kterak Liberda při tom pochodil str. 137. Jeho postavení v Hennersdorfu následkem toho str. 138. Češi a Liberda u Steinmetze str. 138. Česká bouřka v Hennersdorfu r. 1732 a její průběh str. 139. Požadavky Čechů str. 140. Odchod Čechů do Ochranova str. 142. Pokus Čechy tam usídliti str. 142. Pokus Čechů o usídlení v Barutsku str. 144. Dopis Sargankův Franckemu do Halle ohledně přesídlení Čechů do Pruska str. 144.

IV. Prusko a čeští exulanti ve V. Hennersdorfu. Hnutí na Opočensku.

1.

Prusko se záhy zaujímá evangeliků str. 147. Poměr krále pruského k císaři str. 148. Kolonizační politika pruská str. 149. Patenty pruské k ní směřující str. 149. Král Bedřich Vilém I. a jeho zájem o utiskované evangeliky str. 150. Ústavy v Glauše str. 150. Deputace česká v Berlíně r. 1723 a její výsledek str. 151. Liberda s deputací v Berlíně r. 1732 str. 154. Solnohradská emigrace a její vliv na české exulanty str. 154. Čas, kdy Liberda s deputací byl v Berlíně str. 155. Počet a jmena vyslanců str. 155. Různé zprávy o průběhu a výsledku deputace str. 156. Co praví o ní Liberda sám str. 159. Jeho dopis

o deputaci str. 160. Kazatel Schubert a Liberda str. 161. Schäfer o sdělení Liberdově str. 161. Cranz o deputaci str. 162. Závěrečná úvaha o deputaci str. 163. Mínění Čechů v Hennersdorfu o slibech pruského krále str. 164.

2.

Hnutí v Čechách propuká na Opočensku str. 165. Hnutí toto a Liberdovy spisy, hlavně „Harfa“ na Opočensku str. 166. Klugar o Liberdovi str. 167. Emissaři na Opočensku a jinde str. 167. Byl-li M. Rohlíček na Opočensku? str. 168. Jiří Urban a jeho rodina str. 168. Jeviště hnutí str. 169. Ráz hnutí str. 169. Účastníci jeho odjinud str. 170. Vina katolického duchovenstva str. 170. Počet účastníků a jejich odvaha str. 171. Psaní Mat. Součka str. 171. „Historie církve berlínské“ o hnutí str. 172. Kazatel Schulz o něm str. 172. Spoléhání na krále pruského str. 173. Psaní od Brandenburka str. 173. „Svědce“ Frt. Čapek str. 174. Kterak si emissaři počínali str. 175. Seznamy zapsaných str. 175. Schůze účastníků str. 176. Účastníků odpor proti pozdravu „Pochválen atd.“ str. 176. Sedláci „zjevují“ se vrchnosti str. 177. „Historie církve berlínské“ o tom str. 179. Memorial sedláků str. 179. Úsudek o hnutí str. 181. Potlačení hnutí vojskem a téhož řádění str. 182. Komisse appell. soudu z Prahy str. 183. Výslech Mat. Hlaváčka a jiných str. 183. Duchovní komisse účastníky hnutí vyslychající str. 184. Seznam knih v Dobrušce nalezených str. 185. Pálení knih str. 185. Rozsudek nad „buřiči“ str. 185. Potupná píseň o „bouřlivých sedláčích“ str. 186. Hnutí na Opočensku a světští úřadové str. 186. Reformy práce protireformační str. 186. Státní náboženská komisse str. 187. Hnutí na Opočensku a emigrace str. 187. Mat. Němeček str. 187. Jiní uprchlíci str. 188. Mat. Machovec a jeho list str. 189. Úmysl evanjelíků jíti do Řezna k „evanj. sboru“ str. 189.

V. Vyjití české osady z Velk. Hennersdorfu a její pouť do Berlína.

1.

Liberdův krátký pobyt v Hennersdorfu po návratu z Berlína str. 191. Liberdova cesta do Slezska, ne do Čech str. 192. Česká církev opouští Hennersdorf str. 192. Domnělé toho příčiny str. 193. Účastníci vyjití odjinud str. 193. Česká církev v Drážďanech a Liberda str. 194. Počet účastníků vyjití str. 194. Shromáždění jejich v Ochanově str. 195. Stalo-li se vyjití s vědomím Liberdovým? str. 195. Mínění Schäferovo o vyjití str. 195. Pomýšlel-li Liberda vůbec na vyjití Hennersdorfských? str. 195. Vrchnost Hennersdorfská a vyjití Čechů str. 199. Zinzendorf a tato záležitost str. 200. Příchod Čechů do Zhořelce str. 201. Zpráva Schäferova o tom str. 202. Češi před Zhořeleckou městskou radou str. 203. Češi a úřadové vládní str. 205. Různé výslechy Čechů str. 205. Zadržení Čechů ve Zhořelci str. 206. Zprávy hraběte z Gersdorfu o Čechích str. 206. Češi před zhořeleckou městskou radou str. 208. Způsob

jejich vypovídání str. 208. Resoluce královská do Zhořelce, určující způsob odchodu Čechů ze Zhořelce str. 211. Důtka městské radě str. 212. Případná konsignace vojska str. 212. Schulz z Gerlachsheimu ve Zhořelci str. 213. Zákaz přijímati exulanty do Sas str. 214. Odchod Čechů ze Zhořelce str. 215. Jejich „průvodní list“ str. 216. Hrabě Gersdorf opouští Zhořelec str. 216. Pouť Čechů do Chotěbuze na pruské území str. 217. Zpráva saské vlády do Řezna a Vídně str. 217. Kolující dopis v Řezně o Češích str. 218. Zpráva pí. z Gersdorfu o exulantech a jiné zprávy str. 218. Češi z Chotěbuze vyhnání str. 219. Zprávy o tom str. 219. Vysvětlení této události str. 220. Ve Vídni se vědělo o příchodu Čechů do Chotěbuze str. 221. Jiné příčiny zdržlivosti krále pruského vůči exulantům str. 222. Trudná cesta exulantů z Chotěbuze str. 222. Pobyt v Drebkově str. 223. Pouť k Lubinu str. 224. Lubinští a exulanti str. 224. Další kroky saské vlády proti Čechům str. 224. Pomýšlí se opětně na vojenskou assistenci, aby Češi v Lužici nezůstali str. 225. Deputace Čechů z Lubina do Berlína str. 226. Deputace Čechů k vévodovi meziborskému str. 226. Tvrdý reskript královský ze dne 3. list. 1732 str. 227. Dva vyslanci Čechů ve Zhořelci a co vypovídají str. 228. Reskript královský ze dne 8. listopadu 1732 str. 229. Češi v Erdmannsdorfu str. 130. Češi mají Lubin a okolí opustiti str. 230. Zkouška Čechů v Lubině a vysvědčení o ní str. 231. Souhrnná zpráva o Češích a mírnější návrhy tajné rady str. 231. Kurfirst nechce na žádný pád Čechů trpěti str. 233. Češi musí opustiti Lubin str. 233. Další pouť Čechů k Berlínu str. 234. Češi do Berlína vpuštění str. 235. Jak zírali Češi zprvu na svůj pobyt v Berlíně str. 239. Smíření Čechů s býv. vrchností v Hennersdorfu str. 236.

2.

Zbytky české církve v Hennersdorfu str. 236. Zpráva pí. z Gersdorfu o ní str. 237. Vaňek duchovním české církve str. 237. Dopis Vaňkův Sargankovi o stavu Čechů v Hennersdorfu a utíkání z Čech str. 239. Podpory věnované Čechům str. 240. Sarganek se přimlouvá za Čechy str. 240. Dopis Vaňkův Macherovi do Berlína o Češích v Hennersdorfu str. 241. Akce pomocná v prospěch Čechů str. 243. Obvinění, z nichž se bylo Vaňkovi zodpovídati str. 243. Vaňek si stýská na některé Čechy str. 244. Exulant Gregor str. 245. Městská rada Žitavská žaluje na Vaňka str. 245. Slepý kazatel Kephhalides v Hennersdorfu str. 246. Obmýšlené povolání Vaňkovo do Chotěbuze str. 247. Česká církev v Chotěbuzi str. 247. Smrt Vaňkova str. 246. Přesídlení české církve z Chotěbuze do Berlína str. 248. Kephhalides sám v Hennersdorfu str. 248. Nedůvěruje se mu zprvu str. 249. Dopis Kephhalidesův o Češích v Hennersdorfu str. 249. Kephhalides definitivně v Hennersdorfu ustanoven str. 250. Zavedení lipského kancionalu do Hennersdorfu str. 251. „Probuzení“ v Hennersdorfu a Kephhalides str. 252. Stížnosti na něho str. 252. Prodej Velk. Hennersdorfu a zánik tamnější české osady str. 252. Kephhalides ve Slezsku a jeho smrt str. 253.

VI. Další osudové Jana Liberdy.

Návrat Liberdův do V. Hennersdorfu str. 254. Rozkaz, aby byl Liberda zatčen str. 254. Liberda a baronka z Gersdorfu str. 255. Zatčení Liberdovo v Hennersdorfu str. 255. Dopis barončin Sargankovi o tom str. 245. Úřední zpráva barončina o Liberdovi str. 256. Liberda převezzen do Budyšina a Drážďan str. 256. Zavedení soudního řízení proti Liberdovi str. 256. Nové zadání pí. z Gersdorfu proti Liberdovi str. 257. Komissaři pro vyšetřování Liberdovo ustanovení str. 257. „Body“ o nichž měl býti Liberda vyslýchán str. 257. Pamětní spis, obsahující obžalobu na Liberdu vznesenou str. 259. Byl-li Liberda zavezen na Königstein? str. 259. Zpráva komissářů o vyšetřování (28. března 1733) str. 259. Protokol zavedený s Liberdou str. 260. Návrh tajné rady, aby byl Liberda zavezen do Waldheimu str. 261. Kdy se dostal Liberda do Waldheimu str. 261. Ospravedlnění tohoto kroku str. 261. S Liberdou nenaloženo podle práva str. 262. První zadání Čechů berlínských v prospěch Liberdův str. 263. Sellentin v Drážďanech má působiti pro Liberdu str. 263. Jeho zprávy str. 263. Lüderitz pro Liberdu str. 265. Nová (2.) žádost Čechů str. 265. Stanovisko saské vlády str. 265. Nová (3.) žádost Čechů str. 266. Plukovník z Ponikavy v akci pro Čechy str. 266. Záležitost Liberdova v saské tajné radě str. 267. Dopis Liberdův z Waldheimu Čechům do Berlína str. 268. Pokus Čechů Liberdu z vězení vysvoboditi str. 269. Pokus zmařen Gottbrechtem str. 270. Čechové Jänicke a Ernst zatčení str. 271. Jejich pas a pas pro Liberdu str. 271. Vyšetřování celé záležitosti str. 271. Král pruský píše o Liberdovi sask. ministru Brühlovi str. 272. Rozhodnutí, že mají býti Jänicke a Ernst propuštěni str. 273. Odpověď Brühlova str. 273. Akce Loewenwoldova str. 273. Nová (4.) žádost Čechů str. 274. Rada Herold potěšil Čechy str. 274. Další bezvýsledný nátlak z Berlína do Drážďan v záležitosti Liberdově str. 275. Herold a Grumbkow v akci pro Liberdu str. 275. Pak i Manteuffel str. 276. Marné v tom ohledu namáhání str. 276. Liberda prosí kurfirsta pokorně o milost str. 277. Liberda uniká s Gottbrechtem z Waldheimu do Berlína str. 278. Podrobnosti útěku str. 279. Gottbrecht německým učitelem u Čechů v Berlíně str. 280. Rothe má po Liberdovi v Berlíně pátrati str. 280. Jeho zprávy str. 280. Vyšetřování útěku Liberdova a výsledek jeho str. 281. Liberda v Berlíně str. 281. Jeho ustanovení za kazatele při české církvi str. 282. Jeho sňatek str. 282.

VII. Česká osada v Gerlachsheimu. Memorial Čechů z r. 1735. Přesídlení Gerlachsheimských do Berlína.

1.

O Gerlachsheimu vůbec str. 283. Duchovní v Gerlachsheimu str. 284. První Češi v Gerlachsheimu str. 284. První církev v Gerlachsheimu str. 284. Zadání k ní směřující z r. 1723 str. 284. Vyřízení tohoto

zadání str. 285. Povolení „lektora“ pro Čechy str. 286. Krátké trvání první církve v Gerlachsheimu str. 286. Jiří Němec zůstal v Gerlachsheimu str. 286. Tvoří se tam nová česká církev str. 286. Založení Karlova str. 286. Touha Čechů po kazateli a hledání ho str. 287. Aug. Schulz; z jeho života str. 287. „Obrácení“ Schulzovo str. 288. Schulz v Těšíně str. 288. Schulz ve vězení str. 286. Schulz ve V. Hengersdorfu str. 289. Schulzovo povolání do Gerlachsheimu str. 290. Agitace proti Schulzovi str. 291. Schulzova vokace str. 291. Schulz počíná mezi Čechy pracovati str. 292. Úřední jednání o potvrzení Schulzovo, o kollektu a stavbu kaple str. 292. Vyřízení zadání majitele Gerlachsheimu str. 293. Sbírání peněz na stavbu kaple str. 293. Položení základu k ní (1731) str. 294. Dokončení stavby str. 295. Další osudy české kaple v Karlově str. 296. Základní kámen kostelíku dosud zachován str. 296.

2.

Česká osada v Gerlachsheimu roste str. 296. Odkud přicházejí exulanti str. 296. Jan Jílek str. 297. Stav české osady v Gerlachsheimu str. 297. Bídne hmotné poměry Čechů v Gerlachsheimu str. 298. Hnutí na Litomyšlsku r. 1732 str. 299. Exulanti odtud str. 299. Emissaři v Čechách str. 301. Jiří Ostrý str. 301. Jiní „svůdcové“ str. 302. Dva „svůdcové“ Veřeří P. přísluhující str. 303. M. Rohlíček jeden z nich str. 305. Dva-li neb snad jen jeden „svůdce“ str. 307. Ženy — „svůdkyně“ str. 308. Zostření persekuce na Litomyšlsku str. 311. Jednotlivé případy str. 311. Příslušné vládní nařízení str. 313. Mocný list stíhači emissarů Tom. Seitnerovi str. 313. Ještě jednou Machovec str. 314. Jiné prostředky k zamezení „kacířství“ str. 314.

3.

Vrchnost Gerlachsheimská přijímá exulanty i přes zákaz str. 316. Bídne hmotné poměry v Karlově str. 316. Schulz pečuje o jejich zlepšení str. 316. Duchovní péče Schulzova o Čechy str. 317. Jílek o duchovním životě v Karlově str. 318. Schulz neobmezenou autoritou Čechů v Karlově str. 319. Církevní kázeň v Karlově str. 319. Jiná zařízení a řády v Karlově str. 320. Zvláštní dům pro vdovy str. 321. Česká škola v Karlově str. 322. Poslušnost Čechů vůči Schulzovi str. 322. Dva nepovolní hospodáři str. 322. Žaloby na Schulze sestavené v Žitavě str. 322. Úsudek o nich str. 324. Schulzovy styky s Ochranovem str. 325. Gerlachsheimští a Ochranov str. 326. Vespolečné návštěvy mezi oběma str. 326. V Ochranově vzor řádů Karlovských str. 326. Odpor Schulzův proti luterské ordinaci str. 327. Proč se Schulz k svému poměru s Ochranovem neznal str. 327.

4.

Již r. 1732 pomýšleno na memorial do Řezna str. 328. Došlo k němu r. 1735 podnětem Schulzovým str. 328. Kalendáře saalfeldské o té věci str. 329. Co vypravuje o zadání memorialu „Historie církve

berlínské“ str. 330. Zpráva Danckelmannova str. 330. Kdo memorial sestavil str. 330. Memorial v Řezně přepsán a k podpisu do Berlína zaslán str. 331. Memorial v konferenci evanjel. vyslanců str. 332. Obsah memorialu str. 332. Podpisy na memorialu str. 334. Zdali nebyl Vaněk spisovatelem memorialu str. 334. Přílohy k memorialu str. 334. Zasáhnutí anglického vyslance do akce v Řezně str. 335. Zakročení evanjel. vyslanců ve Vídni str. 335. Prusko se staví do popředí akce str. 336. Souběžná akce v Řezně str. 336. Zprávy Danckelmannovy o tom str. 336. Intervence dánského vyslance str. 338. Přímluvčí spis sboru řezenského a jeho obsah str. 339. Císař žádosti vyslanců nevyhověl str. 339. „Historie církve berlínské“ o tom str. 340. Výsledek intervence jevil se ve větší mírnosti v nakládání s „kacíři“ str. 341. Obmýšlené přesídlení Čechů do Georgie v Sev. Americe r. 1735 str. 342.

5.

Nepříznivý vývin věcí v Karlově str. 343. Příčina toho v poměru k německé církvi v Gerlachsheimu str. 343. Schulz a farář König str. 344. Smutné poměry v německé církvi v Gerlachsheimu str. 345. Příchod exulantů z Čermné do Karlova r. 346. Jejich stihání a hledání str. 346. Cís. reskript k tomu směřující str. 346. Zinzendorf dosud v podezření, že emigranty láká str. 346. Dojem události této na Schulze str. 347. Schulz uniká z Karlova str. 347. Jeho dopis zanechaný Königovi str. 347. Úsudek o dopise str. 348. Za Schulzem jdou nejdříve „noví“ exulanti str. 349. Majitel osady týrá po jejich odchodu emigranty „staré“ str. 349. I ti unikají z Karlova str. 350. Vysvětlení jejich odchodu str. 350. Exulanti táhnou do Chotěbuzi str. 350. Jejich počet a cesta str. 351. Gerlachsheimští se usazují v Chotěbuzi a Schulz přijímá vokaci str. 352. I oni odcházejí do Berlína str. 353. Zakoupení Rixdorfu str. 354. Část Gerlachsheimských se tam usazuje str. 355. Kterak Rixdorf zařízen str. 355. Předčasná Schulzova radost nad tím str. 356. Trudný stav Čechů v Rixdorfu str. 356. Dobrodincové pomáhají znovu str. 357. Péče Schulzova o Čechy mu svěřené str. 357. Z které příčiny dal se Schulz ordinovati str. 358. Kam měl vokaci str. 358. Ženitba Schulzova str. 358. Co se stalo s Karlovem? str. 359. Gerlachsheimští tvoří v Berlíně církev pro sebe str. 359.

